

Svar (4/6 99)

Indenrigsministeren (Thorkild Simonsen):

Den omtalte henstilling er endnu ikke vedtaget af Europarådets Ministerkomité.

Henstillingen er rettet til medlemmerne af Europarådet og navnlig til NATO-landene. Jeg går derfor ud fra, at der med spørgsmålet sigtes til adgangen til abort i Danmark.

Jeg har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en generel udtalelse fra Justitsministeriet vedrørende adgangen til abort i Danmark efter lov om svangerskabsafbrydelse (lovbekendtgørelse nr. 633 af 15. september 1986 med senere ændringer).

Justitsministeriet har blandt andet oplyst, at det følger af lovens § 2, at en kvinde uden særlig tilladelse kan få sit svangerskab afbrudt, hvis indgrebet er nødvendigt for at afværge fare for hendes liv eller for en alvorlig forringelse af hendes legemlige eller sjælelige helbred, og denne fare udelukkende eller ganske overvejende er lægeligt begrundet. Bestemmelsen omfatter også kvinder, der ikke har bopæl her i landet.

Justitsministeriet har endvidere oplyst, at en kvinde, som har bopæl her i landet, efter lovens § 1 har ret til at få sit svangerskab afbrudt, hvis indgrebet kan foretages inden udløbet af 12. svangerskabsuge, og kvinden efter at være blevet vejledt om mulighederne for støtte til gennemførelse af svangerskabet fastholder sit ønske herom.

I andre tilfælde - dvs. hvor 12. svangerskabsuge er udløbet, og der ikke foreligger omstændigheder som nævnt i § 2 - kan der kun foretages svangerskabsafbrydelse med særlig tilladelse, jf. lovens § 3.

Bestemmelsens stk. 1, nr. 2, og stk. 2 har følgende ordlyd:

»§ 3. Er 12. svangerskabsuge udløbet, kan en kvinde, som har bopæl her i landet, få tilladelse til svangerskabsafbrydelse, hvis:

2) graviditeten skyldes omstændigheder som nævnt i borgerlig straffelovs § 210 eller §§ 216-224,

Stk. 2. Tilladelse til svangerskabsafbrydelse må kun gives, hvis de forhold, der begrunder ansøgningen herom, har en sådan vægt, at det findes berettiget at udsætte kvinden for den forøgede helbredsmæssige risiko, som indgrebet nu indebærer.«

Den nævnte bestemmelse i straffelovens § 216 omhandler voldtægt.

Justitsministeriet har endvidere oplyst, at der efter lovens § 7 er mulighed for at dispensere fra bopælskravet i § 1 eller § 3, såfremt der foreligger en særlig tilknytning til Danmark. Bestemmelsen tager bl.a. sigte på kvinder, som har dansk statsborgerskab, jf. Folketingstidende 1972-73, Tillæg A, sp. 2398.

Det tilføjes, at spørgsmålet om, hvorvidt en kvinde opfylder bopælskravet i § 1 og § 3, og spørgsmålet om, hvorvidt der er grundlag for at dispensere fra bopælskravet, afgøres af de myndigheder, der administrerer loven om svangerskabsafbrydelse.

Spm. nr. S 2165

Til sundhedsministeren (21/5 99) af:

Preben Rudiengaard (V):

»Har ministeren haft kendskab til Sundhedsstyrelsens endnu ikke offentliggjorte undersøgelse, der rejser afgørende tvivl om, hvorvidt mammografiscreening overhovedet virker?«

Begrundelse

Berlingske Tidende kan den 20. maj 1999 på forsiden afsløre, at væsentlige negative oplysninger vedrørende virkningerne af at bruge mammografi til folkeundersøgelser i kampen mod brystkræft har været holdt skjult for Folketinget forud for dettes behandling af selvsamme spørgsmål.

Spørgeren ønsker derfor ministerens svar på, hvorvidt han har haft kendskab til Sundhedsstyrelsens endnu ikke offentliggjorte undersøgelse, hvor ministeren vil placere ansvaret for hemmeligholdelsen af rapportens konklusioner, samt hvad ministeren vil gøre for at sikre, at lignende væsentlige oplysninger ikke fremover undrages medlemmerne af Folketingets Sundhedsudvalg.

Svar (4/6 99)

Sundhedsministeren (Carsten Koch):

Jeg fik kendskab til Cochrane-centrets resumé om værdien af screening for brystkræft